

ter kræves nu nominelt, faktisk i Guld, saa deres Værdi er steget i Værdigheden med $\frac{1}{3}$. Følgelig har Ministeren i den Tid, da han har siddet til Kors, haft en aarlig forøget Indtægt af de indirekte Skatter ud over, hvad der var tænkt, den Gang da Lovene bleve givne, af faktisk mellem 12 og 15 Millioners Værdi, og det forekommer mig nok, at, naar der skal være Tale om Kompensation, er det berettiget, at vi staa frem og sige, om vi ikke kunne saa noget tilbage af de enorme forøgede Skatteafgifter. Det er den Fordring, der fremsættes, og det er den Følelse, der er Bevæggrundten til, at Agrarpartiet er fremstaaet med sine Krav, og jeg tillader mig at tro, at efterhaanden som denne Bevægelse vokser sig fastere, skulle Kravene blive saa stærke, at det nok skal gaa op for Befolkningen, at det er ikke Ministeren, der har Krav paa Kompensation, men det er Folket, der har Krav paa Kompensation til Ministeren, og en saadan vil kunne naas gennem de forskellige Forslag til Love, som her foreslaas, saafremt Ministeren vil endelig en Gang gaa ind paa kun at afholde de Udgifter, der ere lovlige, kun at afholde de Udgifter, der bevilges af Rigsdagen, og høre op med at udgive Penge til de Sager, som kun han og hans have Interesse af.

Mem: Den højtærede Finansminister var enig med mig i, at Halvprocentafgiften var i høj Grad hemmende for den fri Om sætning af faste Ejendomme, men han forstod ikke, hvorvidt jeg var af den Mening, at det er heldigt, at al Om sætning bliver fuldstændig frigitven. Jeg skal dertil svare, at da vi jo en Gang have en Stat paa Om sætning af faste Ejendomme i Halvprocentafgiften, dernæst $\frac{2}{3}$ pCt. Stempelafgift til Statskassen ved Afslutning af Købekontrakter, Tinglysningsgebyrer med pro mille Afgiften og saa 20 pCt. deraf, saa blive Afgifterne ved Handel om faste Ejendomme tilsammen $1\frac{1}{2}$ pCt. Men da de faste Ejendomme ere prioriterede med indtil Halvdelen af deres Værdi, saa ere Forholdene i det praktiske Liv saaledes, at da der af Renteobligationer maa betales $\frac{1}{6}$ pCt. i Stempelafgift og et lignende Beløb i Tinglysningsgebyrer, saa bliver det, som den ærede Forslagsstiller sagde, i alt $1\frac{2}{3}$ af Ejendommens Værdi, der betales i Afgift. Det er nu ikke min Mening, at man skal gaa til fuldstændig Frigivelse, at man med en Gang skulde gøre Handel med faste Ejendomme fuldstændig fri for Stat eller Afgift til Staten, men det bliver jo ogsaa kun et ringe Afslag paa disse Afgifter, der vil blive en Følge af dette Lovforslags Vedtagelse. Tænker man sig et Salg af en

Bondegaard til en Værdi af 30,000 Kr., saa vilde Afgifter til et Beløb af $1\frac{2}{3}$ pCt. af Værdien udgøre ca. 500 Kr., men dersom et Lovforslag som dette vedtages, ser jeg ikke rettere, end at Afgiften kun bliver 75 Kr. mindre, det er det hele, saa at Handel med faste Ejendomme ingenlunde bliver fri, hvis dette Lovforslag vedtages, men denne Handel vilde blive lettet en Del derved, hvad den nok kan trænge til. Dernæst udtalte den ærede Finansminister sig om den Tanke om Stat paa Renteindtægt, som forleden blev fremsat af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius), en Tanke, som jeg har megen Sympati for. Hvis man kunde saa noget af den Skattebyrde, der hviler paa dem, som saa Penge til Laans, over paa nogle af dem, der laane Penge ud, forekommer det mig, at det vilde være retfærdigt. Men jeg tror, at hvis man paalægger en Stat af Renteindtægt for Eksempel 4 pCt., vilde Obligationsturjerne blive tvungne ned, jeg tænker mig mellem 1 og 4 pCt. efter som Forholdet mellem Efterspørgsel og Tilbud stiller sig paa Pengemarkedet. Gaar Renten op, vil Kursen blive tvungen mest ned, og gaar Renten ned, vil Kursvinget ikke blive saa stort. Saaledes tror jeg, det vil gaa. Men Forholdet er ganske vist ogsaa saaledes, at for opstigelige Laans Bedkommende vil det ikke genere Gjere, der have saadanne Laan, og hvad Kreditforeningernes afsluttede Seriers Obligationer angaar, vil det heller ikke ramme dem, der en Gang have Laanene, thi de kunne indfri deres Gæld, hvis de ville, med Prioritetsobligationer, og ere Obligationerne faldne nogle Procent i Kurs, ere Indbetalingerne saa meget lavere. Skulde de tage ny Laan, saa bliver Kursen paa de Obligationer, de saa, saa meget lavere, men i de afsluttende Serier vil Kursens Fald ikke saaledes ramme dem, der have stiftet Gælden, som dem, der have Obligationerne. For dem, der skulle optage ny Laan, betvivler jeg ikke, at Laanet bliver saa meget dyrere, som Skatten tynger, og det vil rette sig efter Efterspørgsel og Tilbud paa Pengemarkedet den paagældende Dag. Dernæst sagde den ærede Finansminister, at naar jeg havde bemærket, at Halvprocentafgiften var en uretfærdig Stat, brød han sig ikke saa meget derom, thi den Beskyldning fik alle Statter. Deri kan der være noget berettiget; navnlig Toldskatter pleje at være Genstand for denne Beskyldning, men jeg tror ikke, at Formue- og Veilighedsstat plejer at blive beskyldt for Uretfærdighed, og et er sikkert, at det er langt mere retfærdigt at lægge Stat paa Indtægt af Formue efter en stigende Skala op efter, end at blive staaende ved de Be-